

# Ara (i encara), Pla

Amb la gent de La Funcional Teatre de Figueres, hi tornem. Serà a la tardor i aquesta vegada de forma (més) seriosa. Com que som dins l'any trentè de la mort de Josep Pla, hem pensat fer un espectacle teatral i cinematogràfic en homenatge o record de l'escriptor de Llofriu. Per a la cosa escènica, La Funcional hi posa la sapiència teatral, i per al vessant cinematogràfic hi ha un equip excepcional format per Diego Espada, Àlícia Bada i Albert Torres. Tot plegat (cinema i teatre) és dirigit per un dels homes que en aquests moments van més de bòlit de tot Figueres: l'amic Salvador Torres; ell ja sap per què dic això del bòlit i els que el coneixen s'ho poden imaginar de sobres. El rodatge de l'audiovisual va començar fa unes setmanes. S'ha fet en una casa de pagès de Garrigàs, en una impremta de Figueres, a la Devesa de Girona, a Llers, al Teatre El Jardí de Figueres, i a poc a poc va agafant forma el muntatge que pretén fer reviure figura i obra de Pla en relació amb el país en general, i especialment amb Figueres i l'Empordà. Si em permeten (espero i suposo que sí), els diré que la gent que ha pres part en els rodatges, fins ara, s'ho ha passat d'allò més bé, i si no ho preguntin al pintor Josep Ministral, que fa de Josep Mir; a la directora artística Mònica Salvarani; a en Toni Tudela, que fa de Josep Pla, o a en Josep Maria Cortada, co-director de La Funcional. Per exemple. Després de vint-i-un anys de variades, innovadores i fins arriscades actuacions teatrals, la troupe figuerenca dedica ara una obra a revitalitzar la figura de Josep Pla (el muntatge es titula Ara, Pla), el nostre gran i autèntic clàssic del segle XX, la lectura del qual ens mostra una vigència extraordinària i quasi màgica. He donat notícia d'aquest muntatge a un amic de Sueca, que va tractar intensament Joan Fuster els últims anys de la seva vida. Se n'ha alegrat molt i m'ha dit que vindrà a veure-ho a Figueres aquesta tardor. Però l'amic de la comarca de la Ribera Baixa està preocupat per altres qüestions: em diu que més que mai ara els valencians d'un determinat partit estatal inenpassable s'esforcen a distingir entre l'idioma valencià i la llengua catalana, entre "bona tarda" i "bon vespre", entre "nens" i "xiquets". I escriu que el Vaticà hauria de reformar el catecisme, proclamar que els set pecats capitals ara són vuit i afegir-hi el pecat d'imbecil·litat.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 07-08-2011 Pàgina 13

Font del document:

[http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/441527-ara-i-encara-pla.html?piwik\\_campaign=rss&piwik\\_kwd=mesOpini%C3%B3&utm\\_source=rss&utm\\_medium=mesOpini%C3%B3&utm\\_campaign=rss](http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/441527-ara-i-encara-pla.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss)